

A man with a beard, wearing a black beanie and a green hoodie, is holding a large, golden-brown carp. He is standing by a body of water, with a log in the foreground. The background is a calm lake with a reflection of the sky.

LOV KAPRŮ PO ANGLICKU

Minibook

Vydává CARPMAX.cz

Úvod

Plavaná a kapři je netradiční spojení. Není mnoho rybářů co by se pouštěli za našimi kapry pomocí plaváčkových prutů. Mnozí také nevědí o jaké adrenalinové souboje přichází, když se jejich prut ohýbá do mocných křivek pod úniky kaprů byt' jen průměrných velikostí. Úlovky se nerovnají zdaleka úlovkům kaprařů, ale je také pravdou, že za dodržení jednoduchých pravidel si velmi dobře zachytáme, zatímco elektrické signalizátory kolegů kaprařů mlčí. Nemusíme u vody sedět dny bez záběru, ale můžeme skutečně lovit.

V úvodu bych rád napsal asi to, že původně jsem psal článek o lovu kaprů na plavanou, ale co čert nechtěl a množství textu se rozrostlo do takových rozměrů, že o tom, že by se jednalo o jeden článek mi bylo jasné, že se pravděpodobně bude jednat o seriál. Upřímně řečeno nejsem zastáncem dlouhých seriálů, ve kterých se čtenář ztrácí, a proto jsem se snažil psát tento text stručně, výstižně a pokud to šlo, tak i zábavnou formou.

V tomto momentu bych se rád vydal po toulkách okolo vody s plaváčkovým prutem a s touhou ulovení toho nejkrásnějšího kapra našich vod. Tímto vám přeji spoustu štěstí, při objevování úplně nového světa s plaváčkovým proutkem v ruce.

Autor

KAPR A BIOLOGIE

Kapr (Cyprinus Carpio) je ryba, kterou bezpečně pozná i nerybařící veřejnost. Pro rybáře je rovným soupeřem, který je i dnes zastřen tajemstvím. Málokterý rybář nepravne po ulovení toho svého vysněného obra. Tedy kapr obecný patří do skupiny kaprovitých ryb, která má spoustu čeledí a poddruhů se shodnými znaky. Původ kapra můžeme začlenit do Asie, odkud byl roku 1245 exportován františkánským mnichem Jean de Plan Carpinem k nám do Evropy. Původně byl kapr chován jako okrasná ryba v klášterních jezírcích a zpestřoval jídelníček mnichům. Tento původní divoký kapr se nazýval Sazan. Sazan původně obýval různě říčky, kde se na zaplavených loukách vytíral. Znakem Sazana je protáhlé tělo, velká hlava, nemá typický hrb za hlavou a může v ideálních podmínkách dorůstat značných hmotností (15 kg). Křížením Sazana vznikly nové typy kaprů.

Kapr obecný (šupináč) První typ kapra, který byl vyšlechtěn ze Sazana. Tento kapr je mechanicky nejodolnější díky svým šupinám, které pokrývají celé jeho tělo.

Kapr obecný forma lysá (lysec)

Kapr vyšlechtěný z kapra obecného (šupináče). Jeho charakteristickým znakem je, že po těle má náhodně rozmístěné šupiny. Jediná souvislá řada šupin se nachází podél hřbetní části pod hřbetní ploutví. Převážná část těla je ale bez šupin. Lysci mohou vyrůst do opravdu obřích rozměrů. Současný rekord kapra lysce je 40,18 kg!

Kapr obecný forma řádková

Řídce vyskytující se kapr. Hlavním rysem je řádka šupin po postranní čáře. Kapr obecně se může dožít až 45 let, a proto jej můžeme řadit mezi dlouhověké ryby. Hmotnost se u kříženců liší, ale můžeme obecně říct, že největší kapři jsou právě šupináči a lysci. Nejtěžší kapr lysec je 40,18 kg a nejtěžší šupináč byl 38,45 kg (současné světové rekordy).

Smyslové orgány a vnímání

Zrak – Kapr dokáže rozpoznat barvy i jejich odstíny. Kapr může zaregistrovat i pohyby mimo vodu.

Sluch – U kapra (ani jiných ryb) není vyvinut jako u suchozemských živočichů. Zvuky rozpoznává pasivně. Kapr má propojený plynový měchýř se sluchovým ústrojím (labyrintový orgán). Plynový měchýř zesiluje akustické signály.

Hmat – Kapr vnímá pomocí nervových zakončení, které má rozmístěné po celém těle např. na povrchu pysků, ve vousech a na přední straně hlavy.

Čich – Kapr má velice citlivý čich. Dokáže rozpoznat i velice nevýrazné vůně (pozn. většina opravdu trofejních obrů byla ulovena na „vyčichlé“ nástrahy). Čichové buňky jsou umístěny v nozdrách kudy při plavání prochází voda a kapr zaznamenává rozpuštěné látky.

Chuť – Chuťové buňky má umístěné ve vousech, žaberních obloucích, rtech, ale i v kůži po celém těle. Kapr má tento smysl silně vyvinutý a dokáže poznat, která potrava je pro něho stravitelná.

Intelligence – Má kapr nějakou inteligenci??? Nevím, určitě bych nepoužil tento termín pro kaprovo „duchovní jádro“. Kapr má výtečný smysl učit se vlastními chybám. Proto ho nechávají klidným nástrahy, na které byl již několikrát uloven (samozřejmě platí i podobné montáže, způsob lovu atd...). Sám jsem poznal u vody, že na mě ve vodě nečeká absolutní hlupák (kapr, že ...).

VÝSKYT KAPRA A JEHO CHOVÁNÍ

Je odvislé od ročního období, teploty vody. Samozřejmě zde existuje i možnost, že náš šupinatý přítel má nějaké antipatie k místu, kde zakládáme svůj horkej flek. Ale věřme, že ve vodě, kde právě lovíme, se nachází víc tatíků. Kde teda vlastně čekat ty KAPRY. Můžeme vycházet z

toho, že kapr je studenokrevní živočich. To znamená, že sám neumí regulovat svou tělesnou teplotu. To je jeden ze záchytných bodů, kde kapry hledat. Dalším je potrava. Kapr se živí jak rostlinnou potravou, ale i taktéž živočišnou. Proto ho hledáme v okolí kolonii patentek, mušlových polí, trsech trav, lavic a potopených překážek. První tři horké fleky jsou přírodního rázu. Poskytují kaprovi přirozenou potravu. Je výhodné těchto míst využít. Prvním důvodem je, že tyto místa kapři znají a také je navštěvují. Druhý důvod přímo vyplývá z důvodu prvního. Nemusíme nijak přemrštěně zakrmovat. Poslední dvě uvedená místa jsou takovými polotovary. Kapři využívají těchto míst také ke krmení. Doufají, že tam proudy dopraví nějakou tu potravu. Zde již musíme vnatit a pečlivě připravit si svoji strategii. Vraťme se teď zpět k teplotě. Jak jsme si už řekli tak kapr neumí regulovat svou teplotu. Pro vyhledání míst musíme zapojit „selský“ rozum a začít trochu uvažovat. Ze začátku roku, kdy začíná sluníčko hřát je voda ještě studená, ale kapr využívá mělké zátoky, kde se voda ohřeje dříve. V létě, kde se voda mnohdy vyšplhá na teplotu 30 stupňů, se kapr nachází v hlubších vodách. Nejlepší možná doba na lov je v noci, kdy se kapr krmí.

Prutů, kterých můžeme použít pro lov kaprů na plavanou je celá řada, ale ne všechny využijeme bezesbytku a některé zůstanou pro běžné rybáře zapovězeny a uvidíme je jen v rukou specialistů na konkrétní techniku. Není nikde vysloveně řečeno, že pro cílený lov kaprů na plavanou nemůžeme použít jiné pruty než níže uvedené, ale i tak je rozhodnutí na vás.

PRUTY

Bič

Nejstarší forma rybářského prutu, která byla poprvé popsána v knize „Boke of St Albans“ vydané roku 1496. Tento prut zcela ztělesňuje to, co jsem psal výše a je vcelku jedno, zda se jedná o teleskopický bič nebo o děličku. Lov kaprů na bič je sice efektivní, ale absence navijáku

nám značně zkracuje naše pole působnosti. I když amortizér (guma upevněná špalíčkem k prutu a kmenovému vlasci) částečně doplňuje naviják, tak většinou ryby nad 2 – 3 kg je nemožné bezpečně zdolat. Tento typ prutu se pro lov s anglickým splávkem nehodí, ač není vyloučeno se s tímto prutem pouštět za malými kapry.

Boloňský prut

Výborný prut pro lov na tekoucích vodách. K tomuto účelu byl i navržen před lety v Itálii poblíž města Bologna (stejně jako boloňské špagety :-). Tento teleskopický, tenkostěnný prut je velmi lehký. Bohužel právě síla jeho stěn nám znemožňuje zdolat větší ryby, které by na takový prut vyvinuly takový tlak, že by mohlo dojít ke zborcení stěn prutu. Ideální prut pro ty, kteří nechtějí hned z počátku investovat velké penzum do matchového prutu, ale chtějí si lov s anglickým splávkem jen vyzkoušet nanečisto. Pro takové případy se hodí levné boloňské pruty vyrobeny z laminátu, které přeci jen snesou vyšší zatížení než pruty moderní. Nevýhodou takových prutů je jejich hmotnost, která je přirozeně vyšší.

Zavodní prut (match rod, lidově matchka)

Ted' jsme se dostali k prutu, který je pro nás jako stvořený. Tento typ prutů se zrodil v nedaleké minulosti v Anglii, kde se dodnes těší spolu s feederovým prutem velké oblibě. Jak již napovídá název, tak je z toho patrné, že tento typ prutu byl vyvinut pro závodní potřeby, kde se po letech dostal i mezi nezávodící rybářskou veřejnost. Prošel takovou technologickou inovací, že od počátků, kde základní materiál tvořil štípaný bambus, přes laminát, který prospěl jeho popularizaci, až nakonec do dnešních dní, kde je jako

základní materiál použít uhlík o vysoké modulaci. Jediné, co zůstalo od doby, co poprvé tento typ prut spatřil světlo světa, je vysoký počet malých oček, které kladně působí na jeho akci. Akce prutu je také to, co nám dovoluje lovit velké ryby na velmi slabé vlasce.

Float Carp rods

Tento prut je lehčí bratříček klasických kaprových prutů, který je možné používat při těžké plavané (akce cca 1,5 – 2 lbs). Ovšem s jemnou plavanou v našem pojetí tento prut nemá nic společného. Není možné použít vlasce o nízkém průměru. Jeho služby využijeme až v situaci, kdy lovíme na místech s vysokým výskytem vázek a širokou obsádkou trofejních kaprů. Pak stojí za zvážení jeho využití.

SPLÁVEK, NAŠE TAJNÁ ZBRAŇ

Ano splávek je nejdůležitější součást naší udice. Není se ani co divit, když jemná indikace je zaručena právě splávkem. O to, jak jemná bude rozhodneme my, a to tím, že zvolíme ten správný splávek pro určitou vodu.

Pevný splávek

Je to vynikající volba pro tekoucí vody a lov na krátkou vzdálenost na klidných stojatých vodách. Jeho službu oceníte zvláště velmi citlivou signalizací, kterou nám nemůže poskytnout jiný typ splávku. Ovšem jeho výtečná signalizace je vykoupena nestabilitou při zhoršených podmínkách a nemožností takový splávek odhodit na větší vzdálenosti. Tyto nevýhody ovšem vyřešíme dalším typem splávku. A tím je ...

Průběžný splávek

Tento typ splávku je přímo zrozen pro lov kaprů na plavanou. Ne, že by na průběžný splávek nebylo možné jiné ryby, ale pro mě je to splávek no. 1 na kapry. Jeho výhody jako jsou vynikající letové vlastnosti, stabilita i při větších vlnách a poryvech větru, báječná signalizace

stoupavých záběrů je vykoupena lehce zhoršenou signalizací záběrů v řádech milimetrů. Průběžných splávek jakož typů je nepřeborné množství, proto se zde na tomto místě zmíním jen o dvou základních typech (ač jich v podstatě rozeznáváme 12 typů).

Stick

Tento základní typ splávku je zároveň i nejjednodušším typem průběžného splávku. Jeho předností je především citlivá signalizace záběru. V neposlední řadě je to i jeho jednoduchost, která nás ušetří od mnoha poškození i nepřiměřeného zacházení. Dříve se jako anténka tohoto splávku používal paví brk, který je v současnosti nahrazován umělou hmotou, která nám zajišťuje určitou úroveň kvality. U nejlepších modelů můžeme měnit koncovou anténku, která ale není pro tento typ splávku nijak podstatná, protože lovíme na velmi krátké vzdálenosti, a proto vesměs nemáme obavu o správné „přečtení“ záběru.

Waggler

Tento typ je v mnoha ohledech pokrokový a rybáři poskytuje přesně to, co se od tohoto splávku očekává. Odhozy tohoto splávku na vzdálenosti 30 m nejsou ničím výjimečné. Proto jsou tyto dalekonosné splávky nabízeny v mnoha případech s křidélky, které zajišťují stabilní let (princip šipky). Dalším standardním doplňkem jsou vyměnitelné anténky, které již hrají značnou roli ve čtení záběrů na větší vzdálenost. Anténky až na výjimky jsou vyrobeny z plastu a tělíčko z balzy nebo také z plastu. Některé splávky umožňují změnu předvážení splávku pomocí mosazných podložek, které reagují na kompletaci více splávek v jednom.

U průběžných „anglických“ splávek je pro začínajícího rybáře mnohdy problém zvolit správnou gramáž a nehledě na to, že je to o něco komplikovanější než u pevných splávek. U průběžných

splávků známe dvě hodnoty. První je hodnota předvážení a druhá hodnota je kolik musíme ještě zátěže pro splávek dodat. To znamená, že když máme splávek o gramáži 8+2, tak splávek má již osm gramů integrovaných do tělíčka a dva gramy je nutné dodat. I tak se můžeme setkat s nepředváženými splávkami z obou skupin, kde musíme dodat celou zátěž.

Vlasec je oproti ostatním stylům rybolovu velmi podstatný, protože pokud chceme lovit opatrné kapry, kteří již odrostli časům, co byli na sádkách. Proto musí náš vlasec splňovat takové vlastnosti, aby byl opravdu jemný.

VLASCE PRO PLAVANOU

Kmenový vlasec

Kmenovým vlascem nazýváme tu část vlasce, která začíná na cívce navijáku a je až po mikro obratlík. Zde hledáme takové vlastnosti, které by měl splňovat správný plavačkový vlasec. A to poměrně vysoká pevnost v uzlu, poměrně vysokou průtažnost, dostatečnou ochranu proti oděru a hlavně nízký průměr. Pokud lovíme kapry a chceme co největší procento kaprů bezpečně zdolat až do fáze podebrání, volíme vlasec o průměru 0,16 – 0,18 mm (dle podmínky). Tato síla silonu je

podle mých dosavadních zkušeností nejlepší. Díky malému průměru vlasce můžeme snadno odhodit splávek na velké vzdálenosti. Pevnost takového vlasce je zcela vyhovující. Průměrná pevnost uzlu u vlasce se pochybuje okolo 2,5 kg, což může být pro většinu rybářů, kteří se dosud nevěnovali plavané, málo. Ovšem takový vlasce je schopen zdolat kapry okolo hmotnosti 5 kg, kapry větších hmotností můžeme zdolat jen díky našim zkušenostem.

Návazcový vlasce

Je to ta část vlasce, která začíná od obratlíku až po háček. Ač se to zdá, že je to snadné a jasné, tak ve skutečnosti to tak jednoduché není. Stojí před námi otázka volby správného průměru vlasce, která se mění podle okolností, za kterých kapry lovíme. Proto si vše ukážeme na náležitých názorných případech.

- 1) **Voda je kalná:** Taková situace nám hraje do karet, protože si můžeme dovolit použít silnější návazce. V našem pojetí budeme volit návazce od 0,16 mm dolů.
- 2) **Voda je velmi čistá:** Zde nemáme moc příležitost využít silnější návazce než 0,14 mm. Ryby v takové vodě jsou mnohem podezíravější než ve vyložené kalných nebo špinavých vodách, ale i tak na návazec o nosnosti okolo 2 kg v kombinaci s odhozovým prutem můžeme bez problémů zkrotit i kapři velikány.
- 3) **Ve vodě jsou vázky:** V této situaci volíme přirozeně silnější návazce. Problém nastává v situaci, kdy je voda opticky velmi čistá, ale na dně je spousta vázek. V takové situaci zkusíme lovit metodou pokus – omyl a pokusit se s pomocí sv. Petra rybu otočit na volnou vodu.

Podkladový vlasce

U muškaření se takový vlasce nazývá backing. U ostatních rybolovných technik se takový výraz nepoužívá, ale nemyslím, že by to nemělo být

až tak zcestné. Důvod proč se o něm u plavané vůbec zmiňuji je fakt, že naplnit celou cívku navijáku vlascem o průměru např. 0,16 mm je nejen neekonomické, ale i nepraktické, protože takový vlasec stárne i když se přímo nepoužívá k vlastnímu lovu. Usazují se na něm prachové usazeniny, stejně tak na něj působí UV záření, apod. a pro takový průměr vlasce se můžeme dočkat i nepříjemné situace, kdy takový vlasec bude tak poškozen, že může v té nejméně příhodné situaci selhat. Proto není od věci na samotnou cívku navinout „pouhých“ 100-150 m hlavního kmenového vlasce a zbytek cívky vyplnit pokladovým vlascem o vyšším průměru (např. 0,20-0,25) a během sezony i několikrát kmenový vlasec vyměnit. Taková investice se nám jistě vrátí v podobě množství bezpečně zdolaných ryb.

NAVIJÁKY PRO LOV KAPRŮ NA PLAVANOU

Možná se mnozí z vás podivují nad tím, že se o navijácích zmiňuji až zde, ale měl jsem k tomu závažný důvod a to, že ačkoliv naviják kromě lovu na bič je základní lovná sestava pro každou techniku, tak se přímo nepodílí na úspěchu celého lovu. Ale i tak by jsme ho neměli podceňovat, protože i v plavané nás může vytáhnout z pěkné kaše...

Nechci se v tomto odstavci rozepisovat o navijácích, které jsem nikdy neměl v ruce, a proto se v takových případech o nich letmo zmíním.

Smekací naviják

Tento naviják je asi ze všech nejrozšířenější a podle toho také nejpoužívanější. V podstatě se smekací navijáky dělí podle druhu použité brzdy, a to naviják s přední, zadní, bojovou brzdou a baitrunner. Ze svého repertoáru vyškrtne již v úvodu baitrunner (volnoběžku), protože pro plavanou je absolutně neopodstatněný. Naviják s bojovou brzdou se sice může za určitých situací hodit, ale pro její efektivní využití není v plavané prostor. Nakonec nám zůstaly navijáky s předním a zadním brzdovým systémem. Nejlepší je, když si

každý vybere to co mu vyhovuje, protože technologie výroby se natolik zdokonalila, že rozdíly mezi systémy jsou takřka nepoznatelné.

Naviják by měl splňovat vlastnosti, aby přežil více než jednu sezonu a je třeba hledět na to, aby naviják byl:

- a) Kvalitně zprůvodován, protože počet hodů během jednoho lovu se může pohybovat v řádu několika desítek včetně počtu zdolaných ryb, což se na špatně zprůvodovaný naviják brzy podepíše.
- b) Kvalitní brzda je pro nás neocenitelným pomocníkem. I při měkké akci prutu můžeme ryby zdolat bez jediného protočení cívky, ale v případě záběrů větších ryb je právě kvalitní brzda jedinou naší výhodou proti tvrdě bojující rybě.
- c) Kovová cívka není pro plavanou tak důležitá jako pro jiné techniky lovu ryb, ale faktem zůstává, že z kovové cívky vlasec dobře léta s nižším třením. Je nutné si také uvědomit, že taková cívka zvyšuje hmotnost celé sestavy, proto může být také ideálním prvkem na dovážení. Bytelný naviják je potřeba pro

lov i jen průměrných ryb. V žádném případě bych na lov kaprů nedoporučoval žádné tintítko, u kterého máte pocit, že i když se na něj křivě podíváte, že se vám rozsype pod rukama. Proto je nejlepší volit velikost od 2500 po po asi 3000.

- d) Jednou z velmi zásadních vlastností navijáku je jeho hmotnost. Při lovu držíme v podstatě celou dobu sestavu v ruce a každý gram navíc je po hodinách lovu cítit.

Samotný výběr bude vždy na vás a pravděpodobně na vás budou působit vlivy reklamy, dobrých – špatných referencí, mnohdy „odborných“ rad prodavačů. Jediné, co je možné vám poradit skrze tento příspěvek, je, ať si nákup dobře a dlouze rozmyslíte, přeci jen nebudete kupovat naviják na jednu sezonu.

Centrepin Pro tento druh navijáku platí přesně to co jsem psal v úvodním odstavci a že se zde nechci zmiňovat o věcech, které jsem nevyzkoušel a neohmatal. Právě naviják centrepin jsem viděl jen jednou v akci.

Proč se o něm zmínit? Je to v podstatě nejjednodušší naviják jaký lze použít. V klasické verzi je jeho převod 1:1 a v mnoha vlastnostech se podobá muškařským navijákům. Právě jeho bezporuchovost jej stále drží v „aktivní službě“. Výhodou je fakt, že jste s rybou neustále v přímém kontaktu. Na druhou stranu s tímto navijákem není možný odhoz v tom pravém slova smyslu. Více se na tomto místě o tomto typu navijáků nechci rozepisovat abych důvěřivého čtenáře neuváděl v omyl.

Máme zde další téma, které se může velmi lišit u každého rybáře, protože každý má jiné priority nebo představy, co od rybolovu očekává. A tak bych rád na tomto místě poukázal na několik základních doplňků pro věcný a příjemný pobyt u vody.

DALŠÍ VYBAVENÍ PRO LOV KAPRŮ

Podběrák

Ačkoliv dnes již nemusíme nosit podběrák povinně k vodě, tak jeho služby jsou pro nás neocenitelné. V podstatě si můžeme vybrat ze dvou různých typů podběráků, a to z klasického kaprového nebo klasického plaváckového. Rozhodnutí jaký podběrák zvolit se vám pokusím usnadnit následujícím popisem.

Klasický kaprový podběrák v sobě skrývá nevšední sílu, která pokud je využita v šikovných rukou, tak nemá konkurenci. Jeho výhody jako velký rozměr ramen jsou pro kapraře velmi lákavé, zvláště když je takový podběrák doplněn i o dostatečně dlouhou grafitovou tyč.

Speciální plaváckový podběrák je oproti speciálnímu kaprovému podběráku specifický v tom, že v mnoha případech využijeme velmi dlouhé tyče, které nám pomohou bezpečně podebrat náš úlovek. Samotné plaváckové očko by nemělo být o menším průměru než 60 cm. Průměr okolo 60 cm nám dovoluje bezpečně podebrat i velké šupinaté obry. Pozn.: Podběrák se skládá ze dvou částí, a to

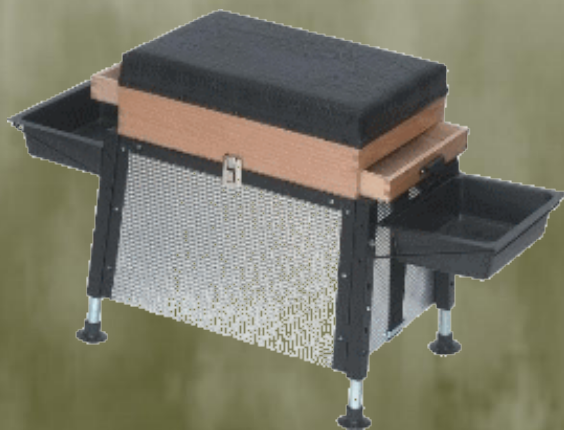
plavačkového očka a tyče, která může být dle konstrukce buď teleskopická nebo dělená. Pozor na to, aby závit očka byl shodný se závitem na tyči. Již jsem měl možnosti vidět takový nespojitelný podběrák. Co mě však mrzelo byl fakt, že šlo o velmi renomovaného výrobce.

Sedačky

Sedačkou nazýváme vše na co si sedáme, což pro vás asi nebude žádný zásadní objev, ovšem i zde si můžeme vybrat, a to od jednoduchých sedátek až po vyvážené komfortní plavačkové bedny. Výběr nám na jedné straně může zpříjemnit rybolov a na druhou stranu zase znepříjemnit delší přesuny. Proto se podívejme na jednotlivé druhy sedaček.

Obyčejná stolička je v mnoha případech nejjednodušší možností, kam usadit své pozadí. Hmotnost takové stoličky bývá zanedbatelná a luxus posedu bývá odvislý od terénu, na kterém jsme se rozhodli lovit.

Plavačková závodní bedna je volbou nejen luxusu, ale i stability. Většina vyšších sérií plavačkových beden je opatřena stavitelnými nohami, se kterými lze pohodlně lovit i na strmých březích, které jsou jinak pro nás nepřístupné. Případně je možné v takovém případě možné na břehu nainstalovat závodní plošinu.

Slunečník

Slunečník je jedním ze základních doplňků, který nám může zásadně ovlivnit náš samotný pobyt u vody. Zásadním parametrem slunečníku je (jak jinak) jeho průměr. Ten by měl být okolo dvou metrů. Ovšem sám vlastním slunečník o třetinu menší a jsem s ním spokojen. Jeho hlavní funkcí je nás samotné a naše vybavení ochránit před slunečním svitem, ale i deštěm a v omezené míře i před větrem. Alespoň pro mě je důležité aby slunečník (jako všechno vybavení) bylo snadné přemístit, když ryby přestávají reagovat na naše nástrahy a návnady. Zde je opět nutné se rozhodnout podle našich vlastních představ o samotném lovu.

Podpěrky prutů

Podpěrky jsou jedny z takových doplňků, které skutečně jen doplňují lov. Někdo třeba ponechává prut v podpěrkách i v čas, kdy čeká na záběr, což je podle mého názoru špatně, protože pokud prut držíme v ruce, tak naše reakce jsou o mnoho rychlejší a také počet proměněných záběrů vzroste na maximum. Hmotnost moderních grafitových prutů je zanedbatelná, a proto je využíváme jen k odložení při vyháčkovávání ryby.

Vezírek

Vezírek patří do standardního vybavení plavačkáře. Ač při plavané preferujeme systém chyt' a pusť, tak je vždy pěkné udělat si svůj vlastní „srandamač“ s kamarády. Při lovu kaprů jej však nevyužijeme ani při kamarádských soubojích, protože nám to pochopitelně nedovoluje RŘ.

Vědra na krmné směsi

Vědra používáme na míchání krmné směsi. Vyrábějí se ve standardním provedení 17 a 40 litrů a k nim je možné dokoupit i příslušná síta.

Síta využíváme k rozmělnění a prokypření krmné směsi. Více se o vědrech a sítích v této části nebudeme zabývat, protože se tyto informace budete moci dočíst v tématu o návnadách a krmení obecně.

DROBNOSTI PRO LOV KAPRŮ

Háčky

Háček je jediná součást koncové montáže, se kterou ryba přijde do styku. A proto se stává jedním z elementárních prvků úspěšného lovu. Háčky musí být z pevného a tenkého drátu, aby nám je nenarovnal průměrný kapřík. Rybáři, kteří loví jinou technikou se obávají, že tenký háček se z kaprovy

tlamky vyřízne, ale to v žádném případě není pravda, protože na kapra působíme konstantním a malým tahem (viz akce prutu).

Háčky používáme zásadně bez protihrotu. Důvody jsou dva a to, že minimálně poškozuje rybu a snadno se vyprošťuje z rybí tlamky, tak i ze samotného podběráku (v případě že nepoužíváme podběrák vyrobený ze silonu).

Velikost háčku se pohybuje od čísla 6-10. Ale vystačíme si s číslem 8. Důležité pro volbu háčku je jakou nástrahu hodláme na háček umístit. Sám si nejraději nakupuji háčky v rybářské prodejně (ne v e-shopu). Až poté co si je odzkoušíte, tak je možné si již další háčky přioobjednat cestou Internetu.

Závaží

Jako dodatečnou zátěž k našemu splávku můžeme použít buď torpilky nebo bročky. Na dovážení splávku používám rád bročky, ač bych se neobával ani torpilek, ale jak říkám zvyk je železná košile. Je možné, že vám nějaký závodník LRU na plavanou vysvětlí rozdíl, ale pro náš rekreační a nesoutěžní lov kaprů si vystačíme s bročky. Bročky jsou olověné zátěže ve tvaru kuličky, které jsou naseknuté tak, aby se daly snadno nasadit na vlasec a stisknout zuby (kdo má chatrný chrup, může použít i peán). Jejich použití je intuitivní, ale musíme si dát pozor při stiskávání bročky, abychom nepoškodili vlasec. I při nepatrném poškození vlasce můžeme přijít i o jen průměrnou rybu. Pokud použijeme bročky, tak je nutné vlasec před dopadem na hladinu přibrzdit aby se nám montáž narovнала a dopadla do vody ve správném pořadí. Tím se vyhneme zamotání koncové sestavy.

Obratlík

Obratlíky používáme hlavně pro rychlé spojení návazce s kmenovým vlascem. Ač se nám nabízí i jiná řešení, tak spojení návazce pomocí mikroobratlíků považuji za nejlepší a nejrychlejší. Stejně jako u háčků musíme rozlišit nekvalitní obratlík od kvalitního. Proto je lepší se spolehnout na výrobky od firem, se kterými máme již dobré zkušenosti.

V tomto článku se nechci rozepisovat o komerčně vyráběných směsích, protože jak takovou směs použít, si můžete přečíst sami na obalu a není třeba k tomu provádět jakýkoliv komentář. Proto se zde chci rozepsat o jednotlivých složkách a postupech, jak si takovou směs vytvořit doma s vysokou účinností a minimálními náklady. Faktem je, že aby komerční směs nepozbývala své účinnosti, je nutné ji použít čistou – nenaředenou. Proto čím více ji „řízneme“, tím se její účinnost snižuje. A při cenách v řádech stokorun za kvalitní krmení je přinejmenším neekonomické je využívat k rekreačnímu lovu.

NÁVNADY A JEJICH PŘÍPRAVA

Do krmné směsi, kterou si sami budeme míchat doma, můžeme použít cokoliv jedlého. Nikde není psáno, že to či ono nebude kapry vyvádět k šílenství. Výroba dobré krmné směsi je pro plavačkáře stejná alchymie jako je výroba boilies pro kapraře.

Seznam skupin možných komponent pro vlastní směs (jen stručný výčet):

- **Šroty**, obecně (*kukuřičný, pšeničný, ječný, ovesný atd.*)
- **Mouky a moučky** (*kukuřičná, pšeničná, arašídová, rybí atd.*)
- **Strouhanka** (*chlebová, rohlíková, z vánočky, piškotová, kokosová atd.*)
- **Nahrubo mleté** (*ořechy, obilná zrna, ovesné vločky, psí suchary, popkorn atd.*)
- **Upravený celý partikl** (*ptačí zoby, konopí, řepka, obilná zrna, kukuřice, rýže, brambor atd.*)
- **Živá složka** (*bílí červi, masní červi, kukly, žížaly atd.*)
- **Ostatní** (*drcené boilies, starý chléb, pšeničné klíčky, hlína, jíl, štěrky, menší kameny atd.*)
- **Aroma** (*přírodní, umělé – chemické*), koření.

Krmná směs má za úkol přilákat kapry z širokého okolí na naše lovné místo. Ano, sice je předchozí věta myšlena nadneseně, ale nicméně je platná. Proto volíme i komponenty do směsi dle oblíbenosti u kaprů.

Naší výhodou je, že můžeme čerpat informace od kaprařů, kteří přeci jen experimentují častěji. My máme svým způsobem snazší rozhodování pro volbu konkrétních komponent.

Směs stavíme tak, aby ve vodě pracovala, jak chceme my. Pokud budeme lovit na mělčině okolo jednoho metru, budeme chtít, aby se krmná směs ve formě krmných koulí rozpadla již při prvním úderu o hladinu. Zatímco pokud budeme lovit v hlubokých vodách 2-3 metry, tak budeme chtít, aby se krmná koule rozložila až na dně. To vše si můžeme „naprogramovat“ pomocí jednotlivých komponent.

POPIS SKUPIN KOMPONENTŮ

Šroty – Šrot je nahrubo umleté zrno. Ve směsi tvoří objemovou komponentu (díky své nízké ceně). Převážně je málo pojivý (neplatí pro pšeničný šrot, který je dobře pojivý díky vysokému obsahu lepku – glutenu). Do našich směsí budeme používat ze šrotů zejména kukuřičný šrot, který je u kaprů oblíbený. Aroma zesílíte, pokud šrot spaříte horkou vodou.

Mouka – nebývá až tak často používána do krmných směsí (v komerčních směsích naopak ano). Pokud potřebujeme vytvořit směs pro hlubší a hluboké vody, je dobré použít pšeničnou mouku. Dobrou komponentou do směsi je rybí moučka, která je velmi aromatická a také dobře láká kapry (a karasy).

Strouhanka je vděčnou přísadou do krmné směsi. Zvyšuje atraktivitu směsi, kromě chuti také tím, že po dopadu uvolňuje malé kousíčky, které vytváří krmný mrak, který kapra optický upozorní na přítomnost potravy. Výborná je pro tyto účely jemná strouhanka ze sladkého pečiva.

Nahrubo mleté Z této skupiny jsou výborné nahrubo mleté arašídů, které kapři milují. Díky vysokému obsahu oleje jsou tou správnou komponentou na letní období, kdy arašídový olej působí jako skvělý atraktor. Pomleté ovesné vločky jsou dobře pojivé a do směsi je můžeme přidat i místo partiklu. Mleté psí suchary nahrazují použití rybí moučky a působí ve směsi jako atraktor.

Partikl ve směsi využíváme pro udržení kaprů na lovišti. Samotná krmná směs kapry na zakrmeném místě neudrží. Pro naše účely je výborné konopí (vařené, mleté, pražené), které funguje jako skvělý traktor (kromě charakteristické vůně obsahuje konopný olej), bohužel ne jen na kapry. Řepka je v partiklech hned za konopím, co se týče její účinnosti. Z obilných zrn je velice dobrá pšenice. Můžeme ji upravovat jak vařením (také ji můžeme snadno aromatizovat) nebo ji necháme naklíčit, taková pšenice již žádné aromatizování nepotřebuje.

Živá složka krmení. Často používaná komponenta závodníků. Převážně se používají masní červy a larvy pakomára (patentky). Mnohdy ale nastává problém s jejich sháněním. Také je nutné o červy v průběhu jejich vývoje pečovat (uschování červů v ledničce aby se rychle nezakulily) a v tomto momentě mnohdy přichází první konflikty se spolubydlíci, kterým se nelíbí rozlezlí červy po ledničce, když jste špatně uzavřeli nádobu s červy. Tedy pokud máte možnost odebírat jen

tolik červů co jste schopni rychle zkrmit, tak je určitě nakupte a při lovu spotřebujte.

Ostatní komponenty bych označil jako doplňkové. Drceným boilies (přebytky z kaprařiny) jsem začal nahrazovat partikl v krmné směsi s velmi dobrými výsledky. Namočený starý chléb díky tomu dobře nasává vodu, je dobrý pro zatížení krmných koulí. Hlína barví směs na tmavo a pro ryby není krmení tolik podezřelé jako světlé krmení. Snižuje také nutriční hodnotu krmení. Jíl zpevňuje krmení a zatěžuje ho stejně jako šterk a kamínky.

Umělá aromata můžeme použít stejně jako do boilies. Jako přírodní sladidla používáme koření jako je anýz, skořice, kari nebo sušený mletý česnek (moje tajná zbraň ;-)).

Když jsme si popsali, co jednotlivé komponenty ve směsi zaručují, tak je na čase si vytvořit vlastní jednoduchou univerzální směs. V závorce jsou uvedeny komponenty, které můžeme také použít.

30% kukuřičný šrot (mleté arašídý, mleté konopí, rybí moučka, masokostní moučka)

20% naklíčená pšenice (pražené konopí, řepka, drcený boilies, nebo mix)

10% rohlíkové strouhánky (piškotová nebo vánočková strouhánka)

10% rozmočený chléb

15% prosetá hlína

10% pšeničné mouky

5% sušeného česneku (na 1kg dávám 40g sušeného česneku tj. asi 2 pytlíky)

Postupně celou směs dovlhčujeme a přesíváme přes síto. Až má celá směs takovou konzistenci, že lze snadno formovat krmné koule. Poté směs přemístíme do transportní nádoby (třeba 17l kbelík) a jdeme na ryby.

Tento mix je opravdu univerzální do středně hluboké vody. Dobře bude pracovat i na hlubokých vodách. Na mělkých vodách ubereme pojivou složku (pšeničnou mouku).

Samotná příprava krmení je alchymie, kterou si mnozí závodníci chrání stejně tak jako samotné složení. Ale my narozdíl od nich máme čas experimentovat s jinými – netradičními komponentami.

KRMNÉ KOULE JINAK

To co teď píši není žádný standardní plavačkářský postup, ale spíš můj tip. Spoustu času jsem strávil lovem kaprů na položenou a tak i u plavané používám kaprařské techniky a poznatky. Konkrétně u krmení se to projevuje tím, že strašně nerad míchám před každou vycházkou nové krmení. A celé jsem se to snažil zredukovat na jeden úkon. Vyrobil jsem si tedy pelety pro plavanou. Výroba je velice snadná. Použijete stejnou směs jako pro výrobu krmných koulí (do kaprařských

pelet se místo pšeničné mouky používá vajíčko!). Pomocí stříkačky vytlačíme válečky o žádaném průměru. Kdo chce tuto proceduru ošidit, tak může ze vzniklého těsta vytvořit placku a nožem rozkrájet na požadované díly. Poté již jen necháme usušit do maximální tvrdosti. Vytvořené pelety uchováváme (v ideálním případě) v pytli od brambor. V usušeném stavu pelety snesou i tvrdší zacházení než vařené boilies (kde vytvrzujeme vařením) a tak je můžeme skladovat i v různých plastových přepravkách někde v suchu a bez přístupu světla.

V jakémkoliv stavu považuji **rohlík** za vůbec nejlepší nástrahu na kapry. Ryby ji s důvěrou přijímají a záseky dobře sedí. Můžeme jej použít v původním stavu, tak že odtrhneme či srolujeme do roličky a nastražíme na háček (špičku necháme volnou). Další možností je rohlík napařit – vylistovat na příslušnou velikost a nařezat na malé kostičky. Výhodou je, že si velmi snadno připravíme dostatečnou zásobu nástrah na celý den lovu. Takto upravený rohlík můžeme i aromatizovat pomocí práškového posilovače.

Kukuřice

Jako nástrahu používáme převážně sterilizovanou kukuřici z plechovky. Kukuřice patří už léta mezi nejlepší lákadla na kapry. Na háček nastražujeme 1-3 zrnka (dle velikosti použitého háčku), kdenecháváme špičku volnou. Kukuřici nemusíme již dále aromatizovat, protože přírodní aroma je nejlepší. Pokud se rozhodnete kukuřici přeci jen aromatizovat, tak určitě přijdou vhod tekutá aromata do boilies, tekutá sladidla, případně je tady i možnost dipovat zrnka kukuřice v aminokomplexech.

Hrách

Další z velice známých nástrah na velké ryby. Opět se nevyplatí vařit si hrách doma, ale stačí si koupit sterilovaný hrách v plechovce. Protože hrách přijímá velmi dobře aroma i barviva, tak můžeme hrách přebarvit a navonět nějakou z našich oblíbených barev a aromat. Hrách

nastražujeme 1-2 zrnka na oblouček háčku. Pokud ho chceme připravit doma, tak je nutné abychom ho nechali nabobtnat a poté uvařili. Tento proces je charakteristický pro všechny luštěniny jako fazole – cizrna, atd...

Chléb

Pro klasickou plavanou se chléb jako takový nepoužívá. Uvádím jej proto, že v letních měsících se můžeme potulovat okolo vody s matchovým prutem a můžeme chytat kapry na mlaskačku, kde chleba patří za nejlepší nástrahu. Chlebovou kůrku nařežeme na větší kostičky (cca 1cm) a nastražíme je na háček.

Brambor

Tradiční nástraha na kapry v našich končinách. Ač jsem na vlastní oči neviděl plavačkáře, který by je používal, tak dle vlastní zkušenosti je mohu jen doporučit. Ryby je skvěle přijímají a díky jejich tuhosti selektivně odstraníme malou bílou rybu. Připravíme si je tak, že brambory dle potřeby uvaříme na poloměkko (asi jako na bramborový salát) a pokrájíme na kostičky. Brambor můžeme dobře aromatizovat a barvit, ale není to bezpodmínečně nutné a přírodní barva a aroma bude vždy.

Těsto

Další z velmi populárních a také tradičních nástrah na kaprovité ryby. Výroba těsta je velice snadná. Pro přípravu jednoduchého těsta použijeme hrubou nebo polohrubou mouku. Hrneček s oslazenou vodou. Přivedeme k varu, přidáme několik kapek rostlinného oleje a vsypeme jedno deci mouky. Přidáme aroma, sladidlo a barvivo. Pokud je těsto příliš řídké, tak přisypeme trochu mouky a pokud je těsto příliš tuhé přidáme vodu. Pokud má těsto požadovanou konzistenci, tak jej z hrnečku vyjmeme a důkladně propracujeme. Těstem obalíme háček a ponecháme pouze volnou špičku.

Živé nástrahy

K závodní plavané na jakékoliv úrovni neodmyslitelně patří živé nástrahy. Pro lov kaprů používáme masné červy, jejich kukly, rousnice a případně i patentky.

Masné červy si můžeme snadno vypěstovat doma (no doma ... ,ti co bydleli na kolejích, tak jim ten puch kazící ho se masa nebude tak cizí :-D), ale tato činnost je jen pro lidi s velmi silnou povahou (a žaludkem) a tak se spokojíme s kupovanými (pokud vás tato tematika zajímá, tak doporučuji přečíst si můj článek v časopise Rybolov, kde je podrobně nastíněn chov masných červů). Červy napichujeme zlehka za kůžičku, kterou mají velmi jemnou (pokud mají tuhou kůžičku, tak to znamená, že máte červy, které se připravují na další fázi ve svém vývoji a tudíž staré). Na háček nastražujeme dle potřeby i několik červů. Můžeme kaprům připravit i sendvič a to tak, že nastražíme červa spolu s rohlíkem, případně zrnkem kukuřice. Možností je nespočet a experimentování přináší kýžené úspěchy. Červy skladujeme v ledničce a hlavně v bezpečně uzavřené v krabičce.

Kukla je další vývojová fáze červa. Pokud červy neudržíme podchlazené, tak se nám rychle zakuklí. Ale i v tom případě není nic ztraceno a na háček můžeme nastražit kuklu. Kukly skladujeme v ledničce ve sklenici s vodou. Kukly, které plavou na hladině pravidelně odstraňujeme.

Rousnice jako nástrahu již používali naši dědečkové (a jejich dědečkové atd.). Rousnice si buď nakoupíme nebo nasbíráme venku sami. Rousnice skladujeme v dřevěné přepravce s hlínou, kterou vlhčíme ostříkovačem. Čas od času položíme na hlínu zelenou travu, kterou se budou rousnice živit. Přepravku skladujeme ve tmě (například někde ve sklepě). Pokud se budete o rousnice dobře starat, tak se vám v přepravce budou dobře množit a vy budete mít dobrou zásobu kvalitní nástrahy. Rousnici nastražujeme tak, že ji napíchujeme za kůžičku (stejně jako červy nepropichujeme) ve dvou bodech.

Je načase napsat nějaký závěr a vytvořit hitparádu TOP nástrah pro lov kaprů na plavanou. Napíši zde svoji subjektivní čtveřici nástrah, které považuji za nejlepší. V prvé řadě je to jednoznačně **rohlík**, který někdy až magicky funguje. Jako další je **kukuřice**, kterou znají kapři na většině našich vod a proto ji velmi dobře přijímají. Mezi první čtyři jednoznačně musím napsat i „svůj“ objev – **bramboru**, který nejednou dokázal, že je pro kapry velkým lákadlem. Poslední tutovkou pro kapry jsou jednoznačně **živé nástrahy**, bez kterých se neobejde žádný závod v plavané.

Náplní této části seriálu o lovu kaprů na plavanou bude hledání úspěšného místa pro lov kaprů. Povíme si, jak taková místa vypadají a podle jakých indicií je vybíráme a také jak na nich vhodně vnadit. Dnes je na ryby jakéhokoliv druhu veden velmi silný tlak ze strany rybářů. To platí samozřejmě i pro kapry trofejní velikosti. Nám sice nejde přímo o trofejní kapry, ale určitě bude naším cílem si slušně zachytat a přitom také lapit (v rámci možností) nadprůměrné ryby.

VYBÍRÁME MÍSTO PRO LOV

Naší výhodou, která nám hraje do karet je fakt, že na rozdíl od našich kolegů kaprařů jsme mobilní. Nemusíme se spoléhat jen na čistá a rovná místa, kde si kapraři rádi stavějí své bivaky. V tomto momentě plavaná může konkurovat takovým technikám jako je přívlač či muškaření. Ano je pravda, že nás bude zajímat jiná ryba, ale postupy zůstávají stejné.

Jak si tedy vybrat konkrétní místo. Dnes konečně využijeme i informace napsané v druhém dílu o biologii kapra, kde jsem odstavec věnoval i jeho výskytu.

Vybíráme si taková místa, která jsou pro klasickou kaprařinu, položenou či feeder nepřístupná. My na rozdíl od jmenovaných technik nemusíme zakládat trvalé stanoviště, což je naše výhoda a my můžeme navštívit více zajímavých míst.

Když najdeme zajímavé místo, nejlépe takové kde vidíme, že kapři zde zanechávají stopy své přítomnosti (zvířená voda a kal, postupující bublinky, výskoky na hladině). Na takovém místě si pomocí prutu a závaží prozkoumáme dno. Preferujeme spíše místa, kde nejsou vázky nebo rozrostlá vodní vegetace (přeci jen se svými pruty nemůžeme vyvinout takový nápor abychom kapra otočili od blízké vázky.

Pomocí pevného splávku a olůvka zjistíme hloubku a případně můžeme prozkoumat samotné dno (zda-li to není silně zanesené místo s vysokou vrstvou bahna). Snažíme se najít nerovnosti na dně. Až takové místo nalezneme, tak pro lepší zapamatování si na příslušné délce vymotaného vlasce navážeme bavlnku, která nám bezpečně ukáže vzdálenost našeho lovného místa. Také si pamatujeme směr, kterým loviště leží (např. padlý strom přímo naproti). Když dodržíme tyto dvě jednoduchá pravidla, tak budeme vždy lovit na našem zakrmeném místě. S přesností na několik centimetrů.

Nalézt ideální loviště asi nelze, ale nezoufejte, neboť i míst, která na první pohled nevypadají zajímavě, mohou nakonec příjemně překvapit. Na většině míst se kapři vyskytují (jde např. o kapří stezky), ale pro nás jako plavačkáře nejsou taková místa vhodná (protože jde o velmi časově náročné rybaření), protože pokud lovíme na plavanou, chceme si především dobře zachytat a ne jen sedět a znuřeně koukat do vody.

Platí, že pokud na našem místě nejsou takové výsledky jaké jsme předpokládali (převaha bílé ryby nebo malí kapříci), tak si toto místo zakrmíme 2-3 hrstmi pelet nebo partiklu a jdeme se poohlédnout po jiném místě. Na toto místo se můžeme po nějakém čase vrátit a zkusit štěstí znovu.

VNADÍME – AŽ TY KOULE LÉTAJÍ...

V první řadě si musíme připravit správnou suchou směs na konkrétní typ vody. Ještě než vyrazíme k vodě, musíme vědět zhruba na jaké hloubce budeme ryby lovit (mělká tj. do 1m, středně hluboká 1-2m, nebo hluboká nad 2m). Je to důležité vědět z toho důvodu, že potřebujeme, aby krmná koule ve vodě správně pracovala. Univerzální směs si můžeme dovolit na středně hlubokou a hlubokou vodu. Pro mělčiny musíme zvolit krmení na jiném principu. Je nutné aby se krmná koule rozbila již při úderu o hladinu. Toho docílíme tím, že použijeme do směsi lehké složky jako je kupříkladu mletý popcorn, strouhanka z piškotů nebo jiného sladkého pečiva. A jako doplněk takové směsi můžeme použít partikl, drcený boilies nebo i pelety.

Pokud budeme správně vnadit, tak máme reálnou šanci na úspěch.

Jak tedy na to. Pokud jsme si našli místo, kde předpokládáme výskyt kaprů (opticky nebo po průzkumu dna), tak je nutné takové loviště správně zakrmit. Pokud budeme lovit poblíž břehu, tak můžeme krmit spodním hodem krmenými koulemi z ruky (hod přes hlavu nedoporučuji, protože se rapidně snižuje přesnost a koule díky dodané rotaci mají tendenci pukat). Při lovu poblíž břehu můžeme krmit poměrně přesně (1x1m), což znamená, že se šance na úspěch zvyšuje.

Při lovu na delší vzdálenosti můžeme využít pomůcky jako je prak či krmná lopatka. Směs musí být tužší, aby se při letu neroztrhl, a proto na tuto vzdálenost není dobré lovit na rozsáhlých mělčinách. Při lovu na větší vzdálenost od břehu je ještě ucházející rozptyl návnady na ploše 5x5m (ovšem ne ideální). Z toho důvodu je nejlepší, když nalezneme loviště poblíž břehu, kde se i zvýší správná signalizace záběrů. Na velkou vzdálenost se každým metrem navíc snižuje viditelnost a tak i naše reakce jsou opožděné.

Směs pro velmi mělkou vodu (do 1m)

Kukuřičný šrot
Piškotová strouhánka
Arašídová moučka
Mletý popcorn
Rohlíková strouhánka
Pšeničná mouka
Partikl – drcené boilies
Posilovač
Jemná hlína na obarvení

Tato směs musí být hodně lehká, aby se rozbila již o hladinu. Ale přitom musí být dostatečně kompaktní, aby jí bylo možné dobře odhazovat.

Směs pro středně hlubokou vodu (1-2m)

Kukuřičný šrot
Rozmočený chleba
Rozmočené granule pro psy
Rohlíková strouhánka
Partikl – drcený boilies
Pšeničná mouka
Posilovač
Hlína na obarvení

V této směsi již jsou zastoupeny složky, které nám zaručí, že se směs dostane bezpečně na dno a tam se během několika okamžiků rozpadne.

Směs pro hlubokou vodu (2-4m)

Kukuřičný šrot
Rozmočený chleba
Rozmočené granule pro psy
Chlebová strouhánka
Pšeničná mouka
Mletý jíl
Štěrk
Posilovač

U této směsi je velmi důležité, aby se nám nerozpadla již během pádu nebo dokonce cestou ke dnu, proto musí být velmi kompaktní a použité složky již samy o sobě (pokud jsou dobře připravené) plní funkci závaží, ale i tak není od věci do směsi přidat štěrk, abychom měli jistotu, že směs se rychle dostane na dno a tam se až rozpadne.

MNOŽSTVÍ KRMENÍ: KOLIK A KDY?

Předem bych chtěl upozornit, že našim úkolem není nakrmit co největší množství kaprů za co nejmenší časovou jednotku. Proto i při plavané platí, že krmíme střídavě. Závodníci při závodech zkrmí i 19l návnad (dle pravidel) , ale my si naše loviště můžeme vybrat. Oni nemohou. Proto i my na našem lovišti spotřebujeme méně krmné směsi.

Jak tedy vypadá krmení v ideálním případě. Ještě předtím než si vybalíme věci, tak si naše vybrané místo zakrmíme množstvím (3-4 koule) o velikosti pomeranče (případně i 2-3 hrsti pelet, pokud je již krmná směs neobsahuje). V klidu si vybalíme věci, a začínáme na prokrmeném místě lovit. Po každém druhém či třetím zdolaném kaprovi přihazujeme 1-2 koule o velikosti mandarinky. Pokud záběry ustanou, tak zkusíme dokrmit 2-3 koulemi o velikosti mandarinky. Pokud se do 5-15 minut záběry nedostaví, tak je dobré vyrazit hledat nové místo, které zakrmujeme dále dle schématu. Pokud naše krmná směs obsahuje partikl či pelety, tak není vyloučeno, že se na takové místo vrátíme a zkusíme štěstí znovu.

Příprava krmení je jak jsem již dříve napsal alchymie, kde zkoušíme nové a nové komponenty a sledujeme jak na ně ryby reagují. Pro tyto případy je dobré si pořídit bloček a zaznamenávat a zaznamenávat. A je možné že naleznete složku, která je na kapry účinnější než jiná.

Ovšem použití krmení již není alchymie, ale musí ve vás probudit lovecký pud a bezpečně označit místo, kde předpokládáme kapry a také v duchu si zdůvodnit, proč toto místo je lepší než tamto. Je nutné

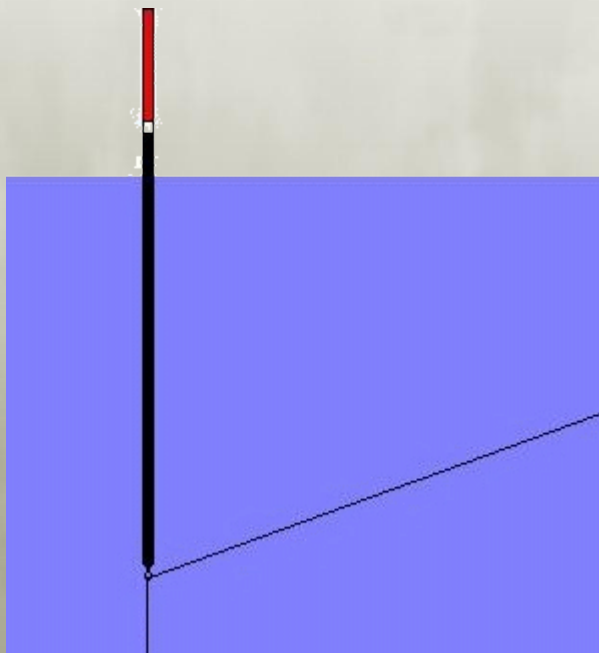
abyste si byli jisti sami sebou. Nejhorší je, pokud pochybujete nad svým rozhodnutím a po každém neúspěchu hledáte nové místo či novou složku do návnad.

K tomuto tématu bych rád ještě doplnil, že návnadové koule nemusí být vždy takové, jak jsem na těchto stránkách popsal. V časopise Rybolov jsem publikoval článek o upravených krmných směsích, které jsou nakonec hluboce zamražené. Samozřejmě jde o alternativní záležitost, která se ale vyplácí a vrací se v podobě ulovených ryb. Proto koho by zajímalo „jak na to“, tak ať se do příslušného vydání podívá.

A máme tu závěrečný díl tohoto seriálu! Tentokrát bych se rád věnoval tématu, jak se u vody chovat a co považovat za záběry, jak rybu zdolávat a jakým způsobem ji podebírat. Při použití anglického splávku rozeznáváme tři základní druhy záběrů, kterými nám splávek signalizuje, že se v okolí naší nástrahy cosi podezřelého děje.

VYHODNOCOVÁNÍ ZÁBĚRU

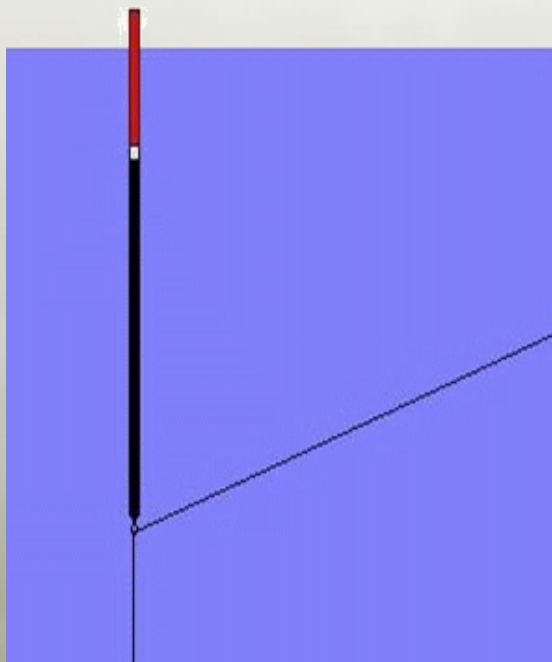
Stoupaný záběr („stoupák“)

Tento typ záběru je poměrně časný a je třeba se na něj i připravit, protože ti, kteří mají zkušenosti s pevnými splávkami tento záběr neznají, což může vést ke špatnému přechodu záběru. Tento záběr nastává tehdy, kdy kapr nadzvedne jistící závaží a tím splávek díky své nosnosti

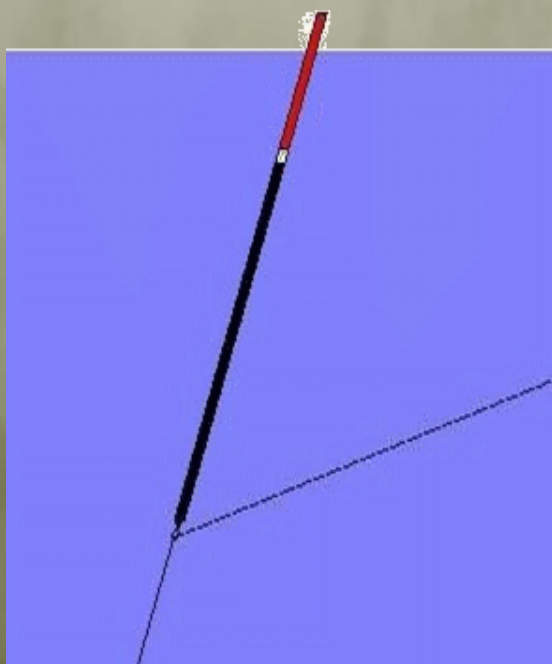
stoupá směrem k hladině o tolik, o co ryba nástrahu nadzvedne. Tj. může to být 0,5 cm ale i o 5 a více centimetrů. Proto je třeba být ostražitý a takové záběry bezpečně proměřovat. Abychom zasekli v tom správném momentu, musíme mít vždy citlivý kontakt se splávkem. Toho docílíme pouze tehdy, pokud vlasec vedeme pod hladinou a jakékoliv pohnutí prutem znamená akci na háčku.

Klesající záběr („klesák“)

Tímto záběrem probereme typ záběru, který znají všichni, a to i ti co se věnují plavané jen výjimečně. Záběr nastává v případě, kdy nástrahu nabízíme těsně nade dnem nebo pár centimetrů nade dnem, kdy ryba náš splávek potápí. Tento typ záběru bývá snadno čitelný, ovšem ani to nemusí být vždy pravda, protože pokud se setkáváme s opatrnými rybami jako je ostroretka, cejn, lín nebo větší kapr, tak záběry mohou být špatně čitelné, zvláště při horší povětrnostní situaci. Mnohdy v sobě

dusíme otázku: „Nezaseknu předčasně či pozdě?“ a co je horší než rozzuřený kapr, který je zachycen za hřbet. Pak začínají ty nejtužší souboje.

Záběr do strany

Záběr do strany se projevuje tím, že nám splávek „ujíždí“ do nějaké strany. To je signálem, že ryba již nástrahu nasála a ujíždí, aniž by tušila, že se nechala nachytat na naši léčku, případně se dál věnuje krmení. Zasekáváme v proti směru ujíždějící ryby. Tím máme velkou pravděpodobnost, že rybě háček nevytrhneme z tlamky.

ZDOLÁVÁNÍ RYBY

Na rozdíl od ostatních technik lovu kaprů jsme limitováni výkonem prutu, a proto nemůžeme na kapra působit takovou silou jako se speciálním kaprovým prutem. Zde může nastávat problém v podobě vázek, u kterých je obtížné větší rybu otočit na volnou vodu. Ale i tak s trochou citu v ruce a s přibývajícími zkušenostmi se můžeme stát pro rybu rovným soupeřem. A ani tak není vyloučeno, že ji „pověsíme za větev“, což může být nepříjemné.

Jedním ze zásadních momentů zdolávání nastává ihned po záběru, kdy rybě ponecháváme tolik vlasce, kolik potřebuje (pokud ovšem nejsou poblíž vázky). Jak cítíme, že se ryba zastavila, začíná samotné zdolávání. Každá technika má svůj vlastní styl, ale mě se jako nejoptimálnější jeví „pumpování“, kdy rybář rybu přitahuje a mezitím než znovu začne přitahovat rybu navíjí vlasec. Pokud ryba tvrdě bojuje, tak se ji nejlépe postavíme tak, že prut držíme v 90 stupních a plně využíváme součinnost pružnosti prutu v kombinaci s činností brzdy navijáku. Poté co zjistíme, že ryba začíná slábnout, tak již začínáme opět s pumpováním.

PODEBÍRÁNÍ RYBY

Pokud jsme zdolávání ustály a ryba již jde k hladině a „nadechuje se“ je to správný moment, kdy rybu podebrat. Pokud máme plaváčkový podběrák, tak máme v podstatě situaci o trochu jednodušší než kolegové, kteří mají krátké podběráky. Navést unavenou rybu do podběráku není snadný úkol, ale při troše šikovnosti s tím nebude mít nikdo problémy. Poté co rybu zbavíme háčku a pouštíme ji zpět do vody. Problémem může být malý či krátký podběrák, proto pokud se vydáme na kapry, tak nevolíme menší průměr plaváčkového oka než 60 cm a přitom by délka tyče měla být alespoň 3m.

FOTOGRAFOVÁNÍ

Dnes je poměrně časté se s ulovenými rybami vyfotografovat, než si je odnášet domů s vidinou masných řízků, a proto v případě, že se chceme s rybou vyfotografovat, tak neotálíme přípravou fotografické situace, protože si místo na fotografování vyhlédneme před vlastním lovem. Z toho důvodu je samozřejmostí na svém lovišti udržovat pořádek, abychom se jednou za své fotky nemuseli stydět. Než na rybu sáhneme, tak si vždy navlhčíme ruce. Poté ji uchopíme v oblasti za hlavou a řitní ploutví a necháme obětavého kolegu, aby mačkal spoušť. Není vždy nutné se fotografovát jen s velkými rybami, ale i fotografie s menší rybou na pěkném pozadí něco o nás vypovídá. V případě, že jsme u vody sami a vlastníme stativ, tak si při správné koordinaci pohybů můžeme pěkné fotografie zhotovit sami. Pokud nemáme stativ ani nějaký tvrdý podklad jako je vyčnívající kámen apod., tak si musíme vystačit s fotografií ryby položené v podběráku nebo na trávě.

ZÁVĚR

Tento neplánovaný seriál měl úlohu všem, kdo jej dočetli až sem, představit úplně novou alternativu lovu kaprů. Nemyslím, že může klasickou kaprařinu nějak významně ohrozit. Tento styl je určen zvláště pro ty, co se nechtějí spokojit s obyčejným a v podstatě nudným sezením u prutů nahozených na položenou a doufat, že se nějaká ryba smiluje a na háček se pověsí. To ne. Je to alternativa pro ty, co skutečně chtějí lovit ryby a nejen o tom číst v časopisech. Je to také pro ty z vás, co jim čas hraje v životě významnou úlohu. Tato technika je nejen zábavná, ale i nesmírně efektivní.

Je možné a je i pravděpodobné, že se mi nepodařilo do textu dostat vše, co by mohlo zvědavého čtenáře zajímat, a proto bych rád tyto drobné mušky dodatečně napravil ve zvláštních člancích, které by měly odstranit všechny pochybnosti a nejasnosti, které by mohly nastat.

A mně nakonec nezbyvá nic jiného, než vám popřát spoustu štěstí a spousty krásných úlovků, které vás zajisté při tak krásném sportu jako je rybaření potkají.

DOPORUČENÁ LITERATURA

Zde bych vám doporučil knihy, které mohou zvědavého čtenáře nejen potěšit na duchu, ale zároveň i poučit. Dnes se na českém trhu nevyskytuje velké množství knih o plavané, ale s určitou rezervou nám může pomoci i klasická kaprařská literatura:

Kluwe-Yorck, Vincent: Plavaná s Vincentem

Štruncová, Ivana: Zábavná plavaná

Zalewsky, Tadeusz : Splávek a položená

Housby, Trevor: Velká obrazová encyklopedie rybaření

Little, Andy: Lov velkých kaprů

Kučera, Michal: Lov kaprů na českých vodách

Stano Sládek: Začínáme s lovem kaprů na boilies

CarpMAX: Nejčtenější elektronický kaprařský magazín

twitter

facebook

issuu

twitter

facebook

issuu

2013 CARP MAX červen

elektronický kaprařský magazín

I. IMPERIAL BAIT'S CUP

www.carpmax.cz - www.carpmax.mrk.cz